

Άρθρο για την εφημερίδα Το Βήμα της Κυριακής, 10 Σεπτεμβρίου 2023

Συνοπτική έκδοση 350 λέξεων

Ακραίοι εκφοβισμοί

Δημήτρης Κουτσογιάννης (Ομότιμος Καθηγητής ΕΜΠ, Σχολή Πολιτικών Μηχανικών)

Τις διευθετήσεις των αστικών ρεμάτων τις σχεδιάζουμε για περίοδο επαναφοράς 50 ετών. Αν σκεφτούμε πρόχειρα ότι στην Ελλάδα υπάρχουν πάνω από 500 οικισμοί με ρέματα, αυτό σημαίνει πως, ακόμη κι αν είναι σωστά διευθετημένα, θα έχουμε κάθε χρόνο κάπου 10 περιπτώσεις υπερχειλίσεων και καταστροφών. Και κάθε διετία θα καταγράψουμε ένα ακραίο γεγονός χιλιετίας κάπου στην Ελλάδα.

Έτσι ορίζουν θεσμικά οι προδιαγραφές της χώρας μας. Θα πει κανείς, γιατί δεν αυξάνουμε τα όρια για να περιορίσουμε τη συχνότητα των καταστροφών; Η απάντηση είναι απλή. Τα αντιπλημμυρικά έργα είναι ακριβά, δεν υπάρχουν χρήματα.

Συνεπώς, οι πλημμύρες και οι καταστροφές ήταν, είναι και θα είναι παρούσες. Σήμερα πολλά έχουν αλλάξει σε σχέση με παλιά. Υπάρχουν αρνητικές εξελίξεις, αλλά ας μείνουμε σε μια θετική. Χάρη στην τεχνολογία, όχι μόνο έχουμε αποσοβήσει πολλά δεινά, αλλά έχουμε βελτιώσει θεαματικά τον σκληρότερο από τους δείκτες, τα ανθρώπινα θύματα απ' τις πλημμύρες. Παγκοσμίως, τη δεκαετία του 1920, ανά εκατομμύριο κατοίκους, είχαμε πάνω από 2500 νεκρούς από ξηρασίες και τη δεκαετία του 1930 σχεδόν 2000 νεκρούς από πλημμύρες. Τη δεκαετία του 2010 οι αντίστοιχοι αριθμοί είναι 3 και 7 νεκροί. Μείωση κατά 300 έως 900 φορές.

Και στην Ελλάδα έχουμε πρόοδο. Ελπίζω να μου δοθεί άλλη ευκαιρία να παρουσιάσω στοιχεία—γενικά, αλλά και για το πρόσφατο εξαιρετικά ακραίο επεισόδιο βροχής. Εδώ περιορίζομαι να πω πως το τελευταίο είναι μέσα στο εύρος των μεγεθών που προβλέπονται στη φετινή αναθεώρηση των σχεδίων διαχείρισης κινδύνων πλημμύρας.

Κάποιοι σπεύδουν να αποδώσουν τις καταστροφές στην κλιματική αλλαγή, εκφοβίζοντας τον πληθυσμό με την απειλή πως θα γίνουνται όλο και πιο έντονες. Ίσως αγνοούν ότι κλιματική αλλαγή, που όπως λένε «είναι εδώ», ήταν πράγματι εδώ σε όλα τα 4.5 δισεκατομμύρια χρόνια ιστορίας της Γης. Ή ίσως ψάχνουν για αποδιοπομπαίους τράγους—και, ως γνωστόν, οι προσφορότεροι είναι η κλιματική κρίση και ο Πούτιν.

Δεν υπηρετούν την επιστημονική αλήθεια και δεοντολογία όσοι μιλούν για κλιματική κρίση—η οποία δεν είναι φυσικό γεγονός, αλλά πολιτικό. Ούτε υπηρετούν το κοινωνικό και το εθνικό συμφέρον. Ούτε βοηθούν τους πάσχοντες, ή τον αντιπλημμυρικό σχεδιασμό. Αντικειμενικά, τις υπηρεσίες τους τις προσφέρουν στα συμφέροντα που προωθούν τη διεθνή πολιτική ατζέντα της κλιματικής κρίσης.

